

Christian Ohm Ludwig Giseler

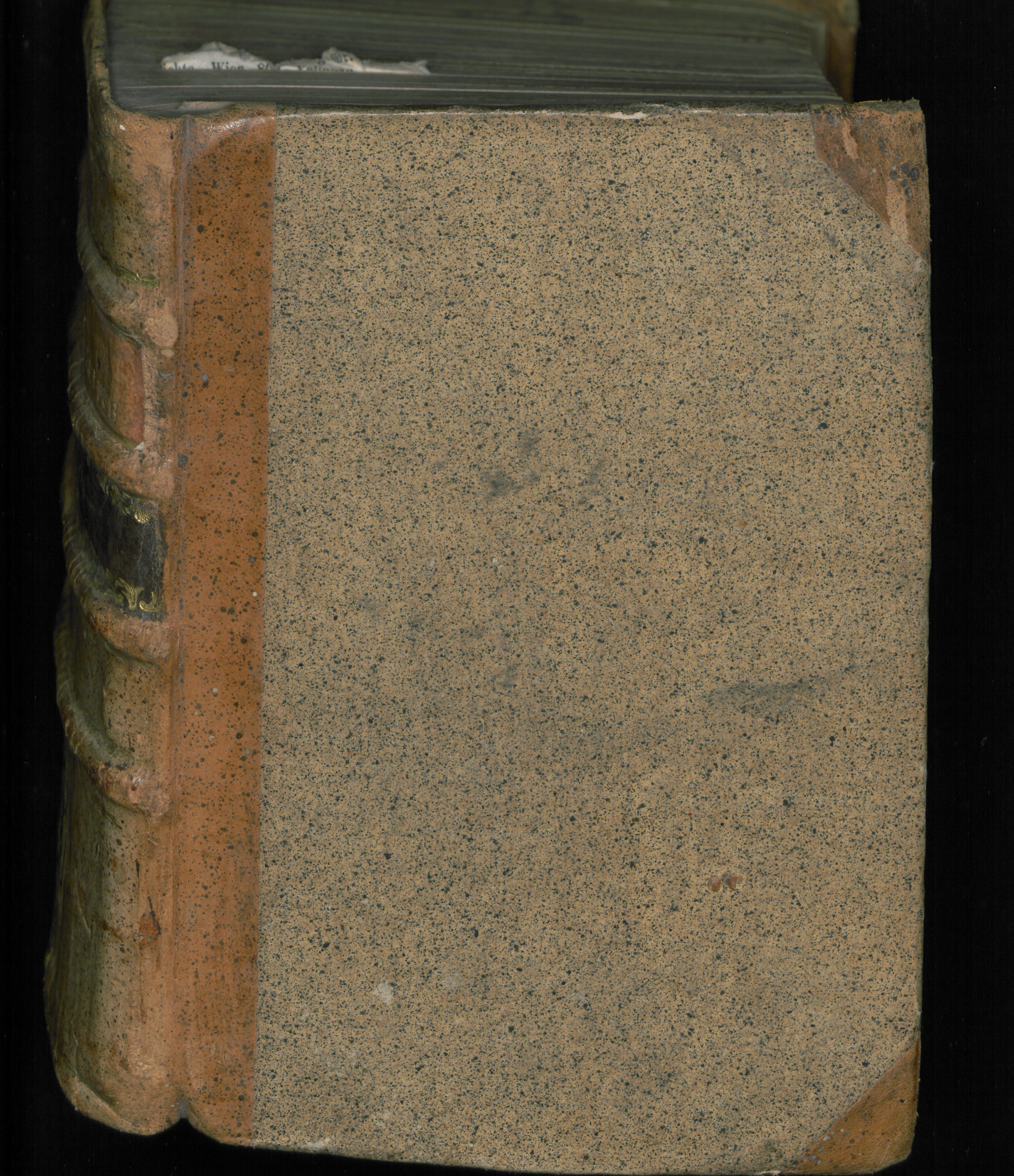
**Consensu Et Autoritate Amplissimae Facultatis Iuridicae in celeberrima
Rostochiensium Academia Praeside ... Dn. Christiano Ohm I.U.D. Disputationem
hanc De Verborum Obligationibus, cum annexis corollariis feudalibus. Pro
viribus defendere conabitur Ludovicus Giseler Saxo Brunsuigius. Ad diem 7.
Decembris.**

Rostochi[i]: Pedanus, 1611

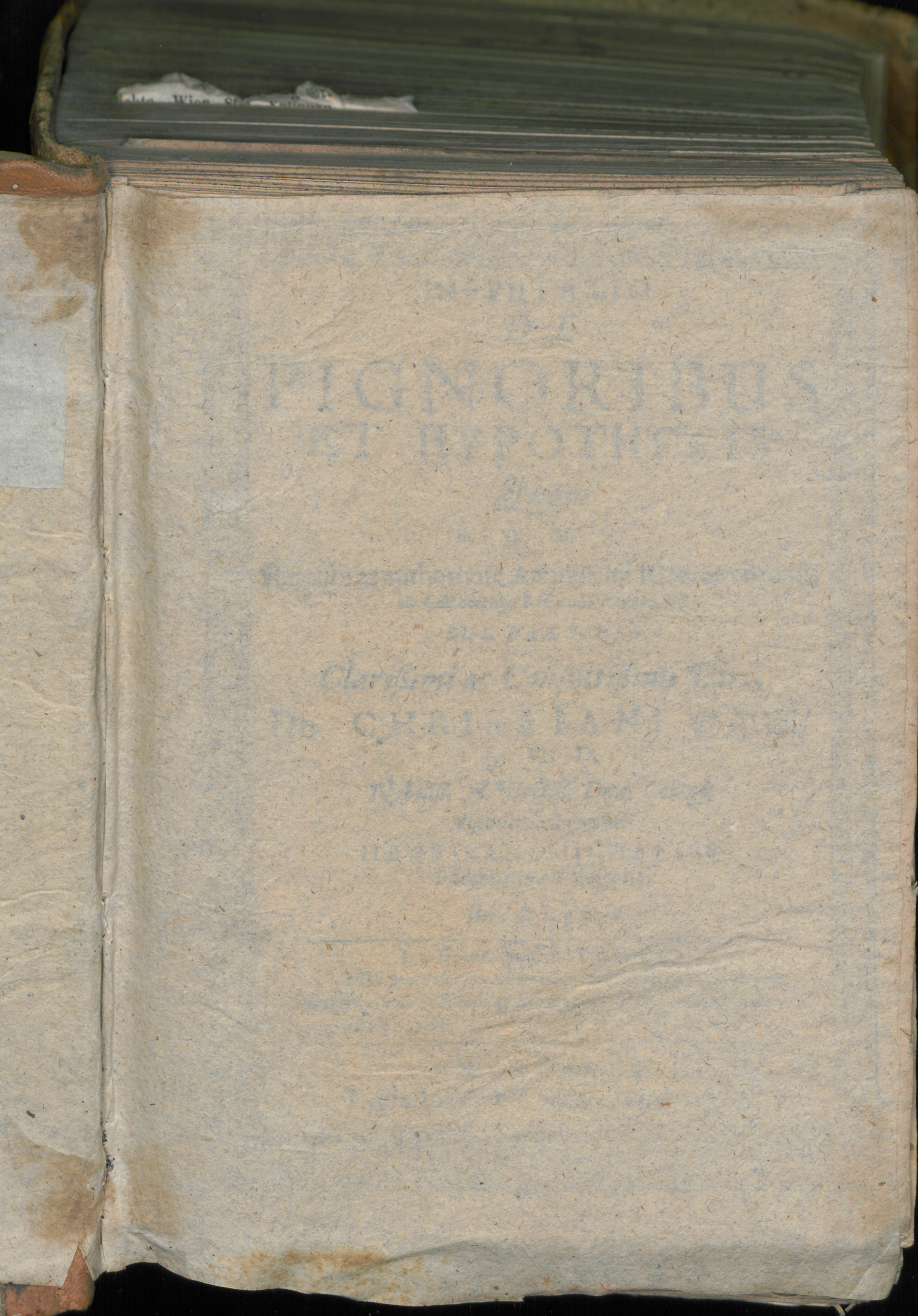
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn788082124>

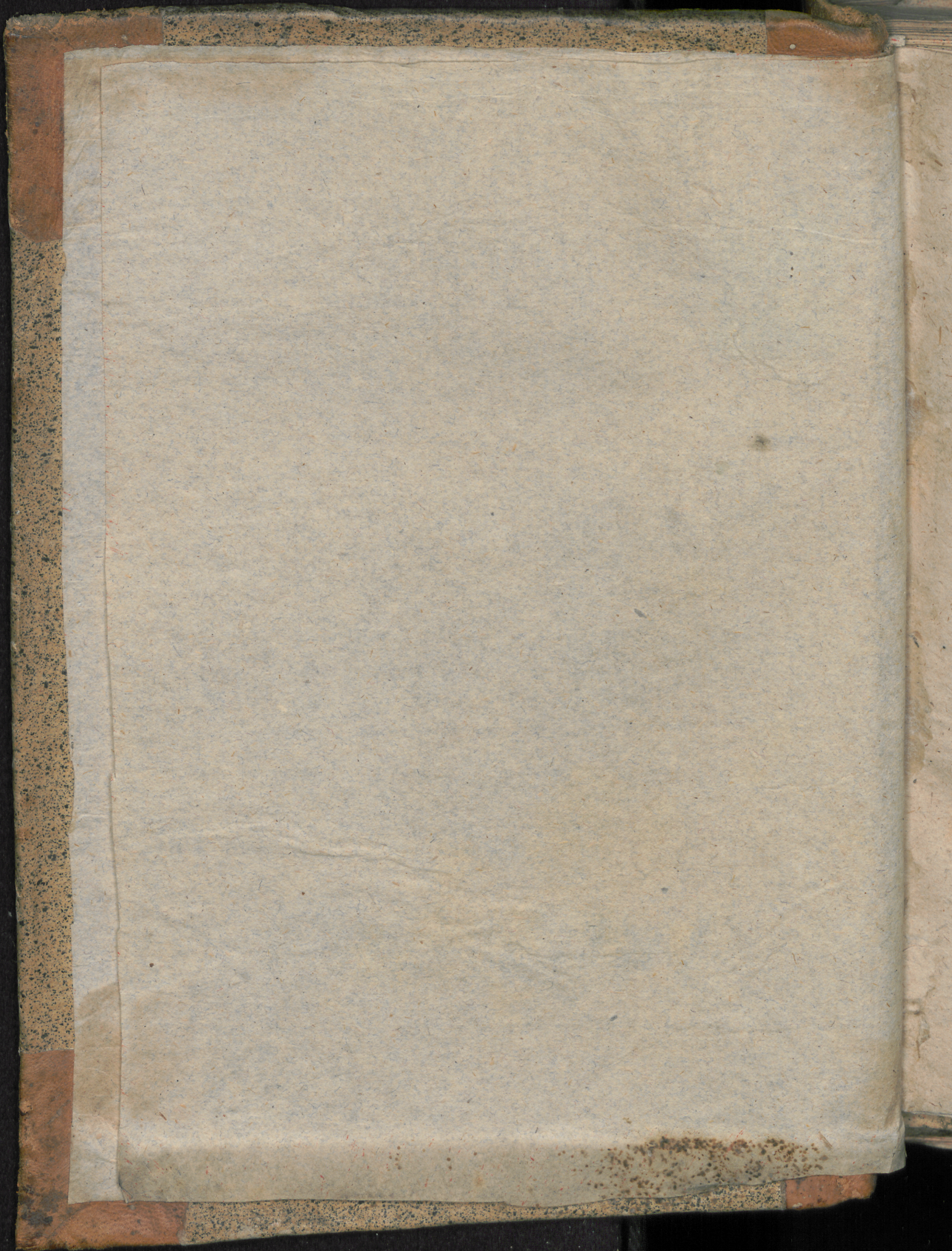
Druck Freier Zugang

N. K. — 2 (171.)

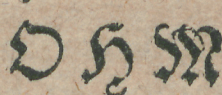
DUCE ET AUSPICE CHRISTO.

Consensus

ET AUTORITATE AMPLISSIMÆ FACUL-
tatis Juridicæ in celeberrimâ Rostochiensium Academiâ

PRÆSIDE

Viro Clarissimo & Consultissimo,

DN. CHRISTIANO
J. U. D.

Disputationem hanc

DE VERBORUM
OBLIGATIONIBUS,
cum annexis corollarîjs feudalibus.

Pro viribus defendere conabitur

LUDOVICUS GISELER SAXO
BRUNSVIGIUS.

Ad diem 7. Decembris.

Rostochl

Typis exscribebat Joachimus Pedanus

Anno M. DC. XI.

DISPUTATIONIS
DE VERBORUM OBLIGA-
TIONIBUS.

Thesis I.

Tipulatio, a) quæ aliàs vocatur verborum obligatio, b) definitur quod sit contractus c) juris civilis, d) nominatus, e) stricti juris, f) qui de dando faciendovè aliquid interrogatione legitima præcedente, & responsione congrua in continenti subsequente, g) perficitur. h)

a) dicta à stipulo, pr. Inst. h. t. & ibi Vult. n. 18. b) per metonymiam effecti pro causa efficiente. Non enim stipulatio est ipsa verborum obligatio, sed parit verborum obligationem. l. 1. §. 7. l. 52. §. 2. ff. de O. & A. Anne igitur omnis verborum obligatio est ex stipulatione? De jure hodierno affirmo, arg. pr. Inst. h. t. Donell. ad rubr. ff. h. t. n. 7. & seqq. Vult. ad pr. Inst. h. t. n. 12. & seqq. Diss. Gædd. in proleg. tract. de contrah. & commit. stipul. n. 10. & seqq. c) l. 1. §. fin. l. 7. §. 1. ff. de pact. l. 9. §. 3. & 4. ff. de reb. cred. Gædd. d. tract. cap. 1. concl. 3. n. 21. usq. ad num. 48. Vult. d. pr. n. 16. Diss. Forner. ad l. 19. ff. de V. S. d) §. 9. Inst. de act. arg. l. 14. in fin. ff. de novat. junct. l. 15. ff. de interd. & releg. Vult. ad d. pr. n. 4. & seqq. Gædd. d. tract. c. 2. concl. 1. Coras. ad rubr. ff. h. t. n. 3. & seqq. e) Habet enim formam & proprium nomen. Gædd. d. cap. 1. n. 48. & seqq. Diss. Coras. ad rubr. ff. h. t. n. 15. f) §. 28. & seq. Inst. de act. l. 5. §. fin. ff. de in lit. jur. l. un. §. 2. C. de rei uxor. act. Gædd. d. tract. cap. 8. concl. 1. Num verò per clausulam consuetam: Alles getrewlich vnd ohne gefehde / contractus stricti juris fit

A 2

bona

bona fidei? Nego cum Gædd. d. l. n. 25. & seq. Diff. Weemb.
ad §. 28. Inst. de act. n. 1. g) l. continuus 137. ff. h. t. Donell.
ad l. 1. §. qui præsens n. 3. & seq. ff. h. t. Vult. ad d. pr. n. 33.
Inst. h. t. h) Per ea quæ tradit Gædd. d. cap. 1. concl. 3.
num. 57. & seqq.

I I.

Stipulari possunt omnes, qui ex natura vel fine huius contractus, vel lege moribusq; non impediuntur aut prohibentur, a) nec distinguitur vir sit an fæmina, b) pater aut filiusfamilias. c) Quin & servi Dominus suis rectè stipulantur, d) licet aliàs regulariter nemo alteri stipulari possit, e) ne quidem feudum, f) etiam fratri. g)

a) l. 5. C. de O. & A. Est enim stipulari de natura permissorum, quicunq; igitur non prohibentur stipulari, ijs videtur ea facultas permissa l. 43. §. 1. ff. de procur. Gædd. d. tract. cap. 7. concl. 1. b) l. 1. l. 195. ff. de V. S. l. 6. C. de transact. Stipulari certè fæmina potest. l. 4. & seq. C. h. t. Quin etiam (casibus tantum quibusdam exceptis) promittere. arg. l. pen. C. de inutil. stipul. c) l. 39. ff. de O. & A. l. 49. in pr. ff. h. t. Gædd. d. cap. 7. concl. 1. n. 7. d) tt. tt. Inst. & ff. de stipul. serv. Etsi enim servi jure civili pro nullis habeantur. l. 32. ff. de R. J. & pro mortuis. l. 209. ff. d. t. possunt tamen ex persona Domini stipulari & periade habetur, ac si Dominus stipulatus fuisset l. 45. pr. ff. h. t. Schneid. ad pr. Inst. de stipul. serv. n. 3. ibid. Vult. num. 1. 2. 3. Mynsing. n. 1. & 2. Sed cum factum in stipulationem est deductum persona tantum stipulantis continetur. §. 2. Inst. d. t. ubi Borch. n. 4. e) §. 3. & 4. Inst. de inut. stip. l. 38. §. alteri 17. ff. h. t. Vult. in d. §. 3. n. 1. An verò notarius sive tabellio alteri stipulari potest? Negat Donell in d. l. 38. §. 17. n. 33. h. t. Diff. Gothofr. ad d. §. 17. & ad l. 2. ff. rem pup. salv. for. Stipulatio verò hæc: dabis & dabitur; an tanquam alteri facta est inutilis? Nego cum Alciat. 2. parerg. 18. Arum. exerc. Justin. 13. th. 4. Diff. We-

Diff. Wesemb. in parat. h. t. n. 4. f) Rosenthal. cap. 3. concl. 11. Schrader. part. 5. c. 1. n. 6. Petr. Ravenn. in c. 1. in fin. de fratr. de nov. benef. invest. g) Mynsing. in §. alteri n. 3. Inst. de inut. stip. Rosenthal. d. cap. 3. concl. 12. n. 2.

III.

Ex natura huius contractus furiosi, mente capti, a) infantes, b) muti & furdi c) nec stipulari nec promittere possunt: quo etiam referimus ebrium qui usq; ad alienationem mentis poculis obrutus est. d) Sic nec nutu inter praesentes e) nec per nuncium inter absentes f) per epistolam nec inter absentes g) nec inter praesentes h) rectè contrahi potest. Prodigus stipulando quidem sibi acquirit, sed promittendo non obligatur: i) Pupillus quoq; sine tutore alios, sibi stipulando obligat, ipse verò non obligatur k) nisi in quantum est factus locupletior, l) aut quatenus dolo in re est versatus. m) Minor tamen ex contractu absq; consensu curatoris initio efficaciter obligatur. n)

a) l. 1. §. 12. ff. de O. & A. §. furiosus 8. & seq. Inst. de inut. stipul. l. 5. l. 41. ff. de R. J. Ex re tamen propter æquitatem quæ non patitur ut cum damno alieno fiamus locupletiores, obligantur. l. furiosus 46. ff. de O. & A. Gæd. cap. 7. concl. 9. n. 115. b) l. 1. pr. ubi Zas. n. 26. ff. h. t. §. 9. Inst. de inut. stip. Infans enim nihil intelligit etiam se paulatim fieri incipiat. l. fin. ff. de jur. & fact. ignor. l. 12. ff. ad L. Corn. de sicar. & reputatur pro absente l. 209. ff. de V. S. c) §. 7. Inst. de inut. stipul. l. 1. pr. ff. h. t. l. 1. §. pen. & ult. ff. de O. & A. d) Per ea quæ habet Geil 2. obs. 110. n. 23. Gædd. d. cap. 7. concl. 11. n. 166. e) l. 1. §. 2. h. t. Gæd. cap. 3. concl. 11. n. 188. f) l. 3. C. h. t. l. 3. C. de inut. stipul. Gæd. d. cap. 3. concl. 12. n. 189. g) arg. l. 1. pr. ff. h. t. l. Titius 24. ff. de constit. pecun. Gæd. d. cap. 3. concl. 13. n. 190. & seqq. h) Gæd. d. concl. 13. n. 196. Vacon. à Vacun. declar. 68. num. 12. Bronchorst. cent. 4. ex avhoq. assert. 43. *Diff. Wesemb. in parat.*

A 3

h. t.

5.

h. t. n. 12. Setser. disp. ad Inst. 22. th. 13. i) l. 6. ff. h. t. l. furiosi. 40. ff. de R. J. Prodigio autem non ipso jure, sed ex lege & jure magistratus decreto interdicatur. l. 16. §. 1. ff. de curat. furios. c. veritatis, ext. de dol. & contum. Geil. 2. obs. 51. n. 2. Bronckorst. cent. 1. c. 1. ass. 34. Late Gædd. d. cap. 7. concl. 10. n. 134. & seqq. Diff. Donell. ad l. 6. n. 7. ff. h. t. & 3. comment. 19. Fachin 2. cont. 63. k) l. 59. ff. de O. & A. & ibi Goth. l. 41. ff. de condict. indeb. Gæd. d. cap. 7. concl. 12. n. 212. & seqq. Vult. discept. scholast. c. 16. Diff. Donell. ad l. 127. n. 5. ff. h. t. l) l. 5. in fin. pr. & §. 1. ff. de auth. tut. l. 1. §. 15. in fin. ff. de pos. m) d. l. 1. §. 15. ff. de pos. l. 111. pr. ubi Cagnol. n. 8. ff. de R. J. l. 13. §. 1. ff. de dol. mal. n) l. 101. ff. h. t. l. 20. ff. de rit. nupt. Vult. d. cap. 16. Diff. Gæd. d. cap. 7. concl. 14. Donell. ad l. 101. ff. h. t. qui minorem curatorem habentem sine ejus consensu non obligari credunt.

I V.

Lege stipulari prohibentur, qui sibi invicem jure potestatis vel dominicæ a) vel patriæ b) obligati sunt. Frater etiam à fratre qui in ejusdem patris potestate est stipulando nihil proficit: c) li quoq; qui ad ultimum supplicium, ad bestias, opus publicum, in metallum perpetuo sunt damnati, d) item deportati & quibus aqua & igni interdictum, e) transfuga, f) quiq; banniti sunt, g) & stipulari & promittere prohibentur.

a) l. 56. §. 1. ff. de fidejuss. §. item inutilis. 6. Inst. de inut. stip. Gæd. d. c. 7. concl. 6. n. 68. & seqq. b) d. §. 6. Inst. de inut. stip. Pater tamen rectè à filio stipulatur ratione peculij castrensis, vel quasi castrensis, quia in his filius habetur pro patrefamilias l. 2. ff. ad SC. Maced. Gæd. d. concl. 5. n. 42. Sed an idem obtinet in peculio adventitio quando ex eo patri ususfructus non debetur? Negat Gædd. d. concl. 5. n. 43. & seqq. Contrarium tamen statuit ipse Gæd. disp. jur. part. 3. disp. 10. th. 3. litt. c. & d. c) arg. l. frater à fratre. 38. pr. ff. de condict. indeb. Nam quicquid

quid filius acquirit, patri acquirit. Si igitur frater à fratre cum effectu stipularetur, quia filij nihil habent proprij, idem pater & debitor esset & creditor, quod fieri non potest. l. 71. ff. de fidejuss. Gæd. d. cap. 7. concl. 8. n. 85. & seqq. d) servi enim pæna fiunt ac libertatem & ea quæ sunt juris civilis amittunt. l. 12. l. 17. pr. & §. 1. l. 29. ff. de pen. l. 8. §. 4. ff. qui testam. fac. poss. Gædd. d. cap. 7. concl. 2. n. 10. & seqq. e) d. l. 8. §. 1. & 2 ff. qui testam. fac. poss. l. 1. §. 2. ff. de legat. 3. Gæd. d. c. 7. concl. 3. n. 18. & seq. f) l. 5. §. 1. ff. de cap. min. g) Germanicè vocantur *Echter* à Græco *ἐχθρός* hostis, inimicus. Geil. 2. de pac. publ. cap. 1. n. 21. & seq. Hi enim non solum civitatem Romanam amittunt ut deportati, §. 1. Inst. de cap. demin. sed & omnia humanitatis jura officiorumq; vicissitudines & commercia amittunt, sunt extra protectionem, clientelam & fidem imperij & pro hostibus, transfugis & rebellibus habentur, quos nemo urbe domo hospitio mensare recipere potest, quibus tellus pontusq; negatur. Geil. d. l. n. 25.

V.

Cæterum ut in cæteris contractibus, a) sic etiam in stipulationibus usuvenit, ut contrahentium unus sit vel plures, & plures vel stipulatores vel promissores, & illi vel utrinq; vel ex alterutra parte duntaxat: plures stipulatores rei b) stipulandi dicuntur, qui eandem rem ex uno eodemq; contractu suo nomine singulari in solidum ab uno pluribusvè stipulati sunt: c) plures promissores rei promittendi appellantur, qui eandem rem eodem obligationis vinculo singuli in solidum suo nomine uno vel pluribus stipulantibus promiserunt. d)

a) l. 9. pr. ff. de duob. reis. b) dicti à re quæ una & eadem in obligationem deducitur. l. 3. in fin. ff. d. t. Myns. ad rubr. Inst. d. t. n. 2. ibid. Vult. n. 5. Gæd. c. 5. concl. 10. n. 114. c) pr. & §. 1. Inst. d. t. l. 2. l. 3 §. 1. ff. eod. De his verum est, quod unus solidum petendo, acceptum ferendo, novando correis noceat. l. 2. h. t. l. 31.

§. 1. ff.

§. 1. ff. de novat. d) d. l. 2. l. seq. ff. eod. An horum unusquisq; in solidum obligetur queritur? Affirmo l. 3. §. ult. ff. h. t. Bronchorst. cent. 4. c. xvi. assert. 51. Diff. Myns. in §. ex hujusmodi, n. 4. Inst. h. t. ibid. Schneid. n. 3. Gæd. cap. 9. n. 127. Majorem dubitationem movet, an plures rei promittendi possint esse alterius fidejussores, an verò utrumq; oporteat esse principalem? Prius affirmo, cum Gæd. d. c. 5. concl. 10. n. 132. & seqq. Diff. post gl. & Bart. in l. eandem, n. 6. in fin. ff. h. t. Donell. in tract. de duob. reis. cap. 4. n. 1. & 9. cujus argumenta refutat Gæd. d. l. Vnus autem correus si solvat debitum in solidum communi creditori, maximè si ad hoc sit judicialiter damnatus, reliquos correos proportionè virili potest convenire, l. 2. C. de duob. reis. Quid si unus ex correis promittendi pro sua tantum parte conveniatur vel solvat, an nihilominus à reo stipulandi pro alterâ etiâ parte potest conveniri? Affirmo, per l. 8. §. 1. ff. de legat. 1. Bronch. cent. 4. c. xvi. assert. 52.

VI.

Hæc de personis. Deducuntur porrò in stipulationem omnes res, quæ dati fierivè possunt, modò non sint omninò extra commercium a) vel saltem stipulatoris b) sed si saltem extra commercium promissoris sint valet stipulatio, ut id quod stipulatoris interest præstare teneatur. c) Rem quoq; suam stipulari nemo potest d) nisi sub conditione e) Singulari quoq; ratione res litigiosæ, f) fundus dotalis, g) hereditas superstitis h) in stipulationem deduci prohibentur. Imò licet res ab initio utiliter potuerit deduci in stipulationem, si tamen postea antequam tradatur, in eum casum unde incipere nequit sine facto vel fraude debitoris pervenerit, evanescit obligatio. i)

a) §. 1. & 2. Inst. de inut. stip. b) l. 83. §. 5. l. 34. & ibi Donell. n. 2. ff. h. t. Quia stipulator illud quod stipulatus est accipere nequit, frustrâ igitur petit. c) d. l. 34. & ibi Donell. n. 5. h. t. Sibi enim imputet qui temerè promisit cujus commercium non habet,

habet, & difficultas praestationis promissorem excusare non debet, l. 2. §. 2. in fin. ff. h. t. d) l. 82. l. 87. h. t. §. 21. Inst. de inut. stip. Possessionem tamen vel detentionem rei sua sibi tradi recte quis stipulatur. l. 28. h. t. Gædd. cap. 6. concl. 6. n. 54. e) ut in eum casum quo sua non erit, aut sub conditione, & si conditione illa existente res tum non sit amplius in stipulatoris patrimonio, utiq; ab initio firma intelligitur l. 31. h. t. Gædd. d. l. n. 59. f) t. t. ff. & C. de litig. Gædd. d. cap. 6. concl. 8. n. 110. g) t. t. de fund. dot. pr. Inst. quib. alien. lic. vel non & ibi Schneid. & Mynsing. Gædd. d. cap. 6. concl. 9. n. 111. h) l. 61. h. t. l. ex eo. 4. C. de inut. stip. l. fin. ff. de suis & legit. hered. Vide Gædd. d. cap. 6. concl. 7. n. 60. & seqq. De feudo tamen vasalli etjam adhuc viventis si forsitan ultimus sit sua familia, alium Dominus in casum quo ad eum devolvetur recte investire potest. c. un. §. moribus. 2. si de feud. def. cont. sit. 2. F. 26. c. un. qui success. feud. dar. ten. 1. F. 9. c. un. §. fin. de feud. dat. in vic. leg. commiss. 1. F. 27. Geil. 2. obs. 155. n. 2. Rosenthal. cap. 4. concl. 9. n. 1. litt. a. Vult. de feud. lib. 1. c. 5. n. 17. & cap. 7. n. 47. & 48. Schrader. part. 3. e. 2. n. 16. & seqq. Ruding. 1. cont. feud. 11. Quid si vasallus superstes non sit ultimus sua familia vel habeat liberos, an tunc talis investitura fieri poterit? Affirmo, cum Hartm. Pistor. part. 1. quest. 25. n. 19. & 20. Diss. Gothof. Anton. disp. feud. 4. th. 5. lit. c. i) §. 2. vers. item contra. Inst. de inut. stip. l. 83. §. sacram. 5. ubi Zas. n. 5. Donell. n. 5. l. 98. in fin. pr. l. 140. §. 2. ff. h. t. l. 11. ff. de serv. Gædd. c. 12. concl. 7. n. 52. & seqq.

VII.

Deducuntur autem plures res in stipulationem vel conjunctim, & tunc omnes peti possunt: vel disjunctim & tunc promissor eligit quam solvere velit, a) nisi ex conventionem stipulator habeat electionem. b) Ratione quoq; rei stipulatio alia est dividua, quando res in stipulationem deductæ natura & jure divisionem & partium praestationem recipiunt: c) alia individua quæ continet res quæ pro parte dari vel praestari nequeunt. d)

B

a) l. 27.

a) l. 75, §. 8. junct. l. 106. ff. h. t. l. 10. §. fin. ff. de jur. dot. §. 33. vers. huic autem Inst. de act. l. 2. §. 3. ff. de eo quod cert. loc. l. 34 §. 6. ff. de contrab. empt. b) d. l. 75. §. 8. l. 93. l. 112. ff. h. t. Donell. add l. 109. n. 4. c) l. 2. §. 1. ubi Donell. n. 8. ff. h. t. In hac stipulatione tantum solvi pars potest sed volenti. l. 9. §. 1. ff. de solut. l. 41. §. 1. ff. de usur. §. 1. in fin. Inst. quib. mod. toll. oblig. Gædd. c. 12. concl. 1. n. 3. Et heredes in hac stipulatione singuli proportionem hereditaria tenentur. Gædd. cap. 9. concl. 10. n. 198. & seqq. In facti stipulatione dividua unus contra promissum faciens proportionem suam tenetur. l. 4. §. 1. h. t. d) d. l. 2. §. 1. h. t. In hac stipulatione singuli tenentur in solidum. l. 17. ff. de servit. nisi propter conditionem obligationis stipulatio sit individua tunc enim singuli heredes pro parte tenentur, sed solvi non nisi totum potest. l. 85. §. 4. h. t. Stipulatio facti si sit individua uno contra promissum faciente omnes tenentur proportionibus hereditarijs ei soli cujus interest pœnâ etiam non promissâ. d. l. 2. §. fin. junct. l. seq. ubi Donell. n. 2. & seqq. ff. h. t. d. l. 85 §. 3. eod.

IIX.

Forma stipulationis per congruam & continuam interrogationis & responsionis conceptionem perficitur. a) Cui extrinsecus accedit, quod vel pure b) vel non pure, & rursus aut in diem, c) aut sub conditione, d) aut sub die & conditione simul e) contrahatur.

a) Gædd. cap. 4. concl. 1. b) Ex tali stipulatione eadem die etiam agi potest, datur tamen humanitatis causa breve aliquod spatium debitori ad solvendum. l. 118. §. 1. h. t. junct. l. quod dicimus 105. ff. de solut. Annuam quoque stipulationem puram esse statuo, cum Gædd. cap. 8. concl. 8. n. 152 & seqq. Item illam cum petiero decem dare spondes? Gædd. d. concl. 8. n. 167. Illam tamen: arbitrata Lucij Titij restitui spondes? conditionalem potius existimo. Gædd. d. concl. 8. n. 169 & seqq. c) cum adjecto die quo pecunia solvatur stipulatio fit. Et statim quidem res debetur ex tali stipulatione, sed peti prius quam dies venerit non potest.

§. 2.

§ 2. Inst. h. t. l. 41 § 1. ubi Donell. n. 41. & 44. ff. h. t. Solvi
tamen ante diem potest etiam creditori invito. l. 38. §. 16.
l. 137. §. 2. ff. h. t. l. 70. ff. de solut. Donell. in d. l. 41. §. 1. n.
40. & seq. ff. h. t. d) quando obligatio differtur in aliquem fu-
turum eventum, ut si illud factum fuerit vel non committatur
stipulatio. Gædd. d. cap. 8. concl. 7. n. 131. & seqq. Ex hac stipu-
latione ante conditionis eventum nec obligatio est nec actio, §. 4.
Inst. h. t. l. 213. ubi Gædd. ff. de V. S. Quod si conditio ex even-
tu saltem pendeat, spes debitum iri etiam in heredem transmitti-
tur. d. §. 4. Inst. h. t. non verò si in potestatem nostram sit colla-
ta. l. 122. §. 4. ubi Donell. ff. h. t. e) De hac stipulatione qua-
runt Interpp. An existente conditione dies adhuc sit exspectandus?
Si dies & conditio in personam promissoris sit collata affirmo. l. 8.
& ibi Donell. n. 2 h. t. l. 10. §. 1. ff. si quis caut. secus si in extra-
nei personam l. 10. & ibi Donell. n. 4. h. t.

I X.

Finis stipulationis principalis est ut ex tali interroga-
tionis & responsionis conceptione negotium de dando,
faciendovè contrahatur. a) Minus principalis, ut ceteris
conventionibus adhibita eas firmiores reddat. b)

a) Gædd. cap. 5. concl. 1. b) Gædd. d. cap. 5. concl. 11. Diff.
post Dd. communiter Vult. ad pr. Inst. h. t. n. 19. qui putant sti-
pulationem per se non subsistere, sed ex alijs negotijs dependere,
cum tamen constet, stipulationem per se esse contractum & pro-
pria sua formâ consistere. Divisionem stipulationis ex hoc duplici
fine duplicem promanantem, vide apud Gædd. d. cap. 5. concl. 12.
& seqq. ad quem brevitatâ causâ me remitto.

X.

Effectus stipulationis est, quod ad exigendum dupli-
cem producat actionem, conditionem certi si stipulatio
rei certæ facta sit, actionem ex stipulatu si res incerta in sti-
pulationem sit deducta. a) Ultraq; hæc actio civilis b) est,

B 2

in ho-

in heredes utrinq; transitoria & perpetua. c) Venit in hanc actionem dolus & lata culpa, & levis etiam quæ in committendo, non etiam quæ in omittendo consistit, d) multo minus casum fortuitum promissor præstat, e) nisi in se receperit, f) aut moram admiserit. g) Præterea veniunt in eam fructus post litem contestatam percepti, h) non verò usuræ. i) Tolluntur verò hæ actiones varijs modis. k)

a) pr. Inst. h. t. Donell. in l. 74. n. 1. ff. h. t. b) §. 9. Inst. de act. c) id est durat triginta annos Gædd. cap. 11. concl. 11. n. 147. & seq. d) l. 91. pr. h. t. Gædd. d. cap. 11. concl. 4. e) l. 23. l. 33. l. 51. §. 1. ff. h. t. f) l. 23. ff. de R. J. l. 1. §. 6. ff. de pos. c. contractus de R. J. in 6. g) d. l. 23. l. 82. §. 1. l. 91. h. t. h) l. 31 ff. de reb. cred. l. 38. §. 7 ff. de usur. l. 3. in fin. pr. eod. Gædd. d. cap. 11. concl. 8. n. 113. & seqq. i) l. 1. C. de condict. indeb. nisi sint promissæ l. lecta. 40. ff. de reb. credit. Gædd. d. cap. 11. concl. 9. n. 120. & seqq. k) De quibus videatur Gædd. cap. 12. per tot.

COROLLARIA FEUDALIA.

I.

An feudum nobilitet? Nego.

Per sese & ex sua natura non nobilitat, sed tum demum si concedatur ab Imperatore, vel alio ius nobilitandi habente cum expresso tenore quod nobile esse debeat. Vide Vult. lib. 1. de feud. cap. 8. n. 9. Rosenthal. synopsis. jur. feud. cap. 2. concl. 2. Latè Gothof. Anton. diss. feud. 1. th. 6. lit. b. Pro quo notandum, quod interdum aliqui ab Imperatore investiantur de Ducatu aut Comitatu, nec tamen appellerentur Dux aut Comes sed tantum possessor Ducatus aut comitatus, Einhaber des Fürstenthums oder Graffschafft. Rosenthal. d. concl. 2. n. 9. Vide subscriptiones recessuum imperij. Interim tamen non nego, feuda etiam à capitaneis concessa possesores nobilitare si ea cum annexo militiæ onere antiquitus in illa familia resederint, c. un. §. cæteri, quis dic. Dux. March. com. 2. F. 10.

I. II.

An quis possit esse vasallus ligius duorum Dominorum? N.

c. si quis investitus, de feud. lig. 2. F. 99. Vult. lib. 1. c. 8. n. 21. Bodin. lib. 1. de Republ. c. 6. n. 118. f. 184. Geil. de arrest. cap. 6. n. 29. & 30 Petr. Ravenn.

Ravenn. in prælud. feud. Rosenthal. cap. 2. concl. 4. n. 1. lit. A. Ruding. 2. contr. feud. 10. Ex benignitate tamen indulgetur, ut si filius qui acquisivit sibi feudum ligium ab aliquo, patri suo alterius Domini vasallo ligio in feudo succedat, priori suo sc. Domino per substitutum acceptabilem, sed antiquiori feudi paterni scilicet Domino in personam servire possit. Hartm. Pistor. quæst. jur. lib. 2. part. 2. quæst. 47. n. 45. Rosenthal. d. l. litt. b.

III.

Si vasallus feudum habens alium legitimè sub in feudavit, & deinde mortuus, an Dominus sub in feudatum si servire velit, investire teneatur? Neg.

c. un. §. rursus quib. mod. feud. amitt. 1. F. 5. c. un. in fin. ap. quem vel quos contr. feud. 1 F. 18. Nam Domino invito alius quam voluerit non est obtrudendus vasallus c. un. in fin. de fratr. de nov. benef. invest. 2. F. 12. Ruding. 1. contr. feud. 19. n. 4. & seq. Hartm. Pistor. lib. 2. part. 2. quæst. 44. n. 7. & seq. Diff. quam plurimi, per c. un. §. fin. verò quali olim feud. poter. alien. 2. F. 9.

IV.

An quilibet paterfamilias etiam rusticus qui liberam bonorum suorum administrationem habet bona sua patrimonialia in feudum dare possit? Aff.

arg. c. un. in pr. per quos fiat invest. 2. F. 3. c. 1. in fin. de nat. feud. 1. F. 7. Hartm. Hartm. ab Eppingen pract. observ. tit. de feud. obs. 2. Ruding. 1. contr. feud. 25. Borch. de feud. cap. 5. n. 41. Schrader. part. 4. c. 1. n. 57. Vult. lib. 1. cap. 3. n. 14. Rosenthal. cap. 3. concl. 2. n. 2. litt. c. Diff. Duar. de feud. cap. 6. n. 9. Niel. diss. feud. 2. th. 1. Fachin. 7 contr. 74.

V.

Castro in feudum dato, an jurisdictio quoque & cum ea merum & mixtum imperium, concessa intelligatur? si ipsi cohereat Aff.

Quia res simpliciter data videtur data cum omnibus juribus & adjacentibus l. 1. §. 4. ff. de off. præf. urb. l. 2. C. de bon. vacant. lib. 10. Ergo & hoc casu concessa castro jurisdictio ipsi coherens concessa intelligetur, & si jurisdictio per consequens etiam merum & mixtum imperium, l. 1. §. ult. in fin. l. 4. ff. de offic. eius cui. Covarr. lib. 1. pract. quæst. cap. 1. n. 10. Zas. in epit. feud. part. 4. n. 20. Geil. 2. obs. 62. n. 9. Vult. lib. 1. de feud. cap. 5. n. 5. vers. huc etiam Iob. Emer. à Rosbach. in process. cap. 2. n. 50. Schneid. de feud. part. 2. n. 57. Rosenthal. cap. 5. concl. 6. n. 1. litt. a. Diff. quoad merum imperium Dd. quamplurimi quos refutat Menoch. 3 præsumpt. 97. n. 24. & seqq. Aliter Roman. in l. 3. pr. n. 9. ff. de acquir. poss. quem refert & refutat Menoch. d. præsumpt. 97. n. 9. usq. ad n. 13.

Con-

c. un. quid. jur. si post alien. feud. 2. F. 44. Clar. S. feudum quæst. 31. n. 6. Schrader. part. 9. cap. 1. n. 17. Vult. lib. 1. cap. 11. n. 43. Rosenth. c. 9. concl. 2. n. 13. & 14. Fachin. 7. contr. 34. Ruding. 1. contr. feud. 77. Diff. Zas. part. 10. d. feud. n. 4. Adde Petr. Ravenn. in d. 6. un. quid. jur. si post alien. ibid. Andr. d. Ifern. qui hanc sententiam affirmativam scilicet æquitate niti dicunt, quod refutat Goth. Anton. disp. feud. 9. th. 7. litt. b.

XV.

An vasallos Domino teneatur ostendere investituram & jura quæ in re feudali prætendit? Aff.

arg. l. forma. 4. ff. de censib. Videntur enim ejusmodi instrumenta communis quæ omnino sunt edenda l. 9. S. 3. & seq. ff. de edend. l. 7. C. cod. Hartm. Pistor. lib. 2. part. 2. quæst. 46. n. 2. Schneid. part. 5. n. 118. Ruding. 2. contr. feud. 44. Imò cadit feudo si dolose recusat. Schneid. part. 8. cap. 1. n. 42. & seq.

XVI.

Judicium possessorium Domino vel vasallis competens, an coram loci ordinario, an verò coram judice feudali sit institutum? Poster affirm.

Quia text. in c. un. S. præterea. de probib. feud. alien. per Frider. 2. F. 55. non distinguit, ideoq. nec nos distinguere debemus Schrader. part. 10. sect. 1. n. 77. & seqq. Diff. Paris de Put. de redint. feud. cap. 163. n. 5. & seqq. Vide Vult. lib. 2. cap. 2. n. 40.

XVII.

An in judicio feudali reconventio habeat locum? Neg.

Judices enim feudales in causis feudalibus habent limitatam jurisdictionem, & concessam solum super re feudali illos concernente, extra quam judici feudali evagari non licet. Mynsing. cent. 4. obs. 90. Vbi hanc sententiam in Camera approbatam testatur. Diff. Geil. 1. obs. 1. n. 57. Hartm. tit. de feud. § 4. obs. 21. n. ult. Schneid. in epit. feud. part. 9. c. 1. n. 30.

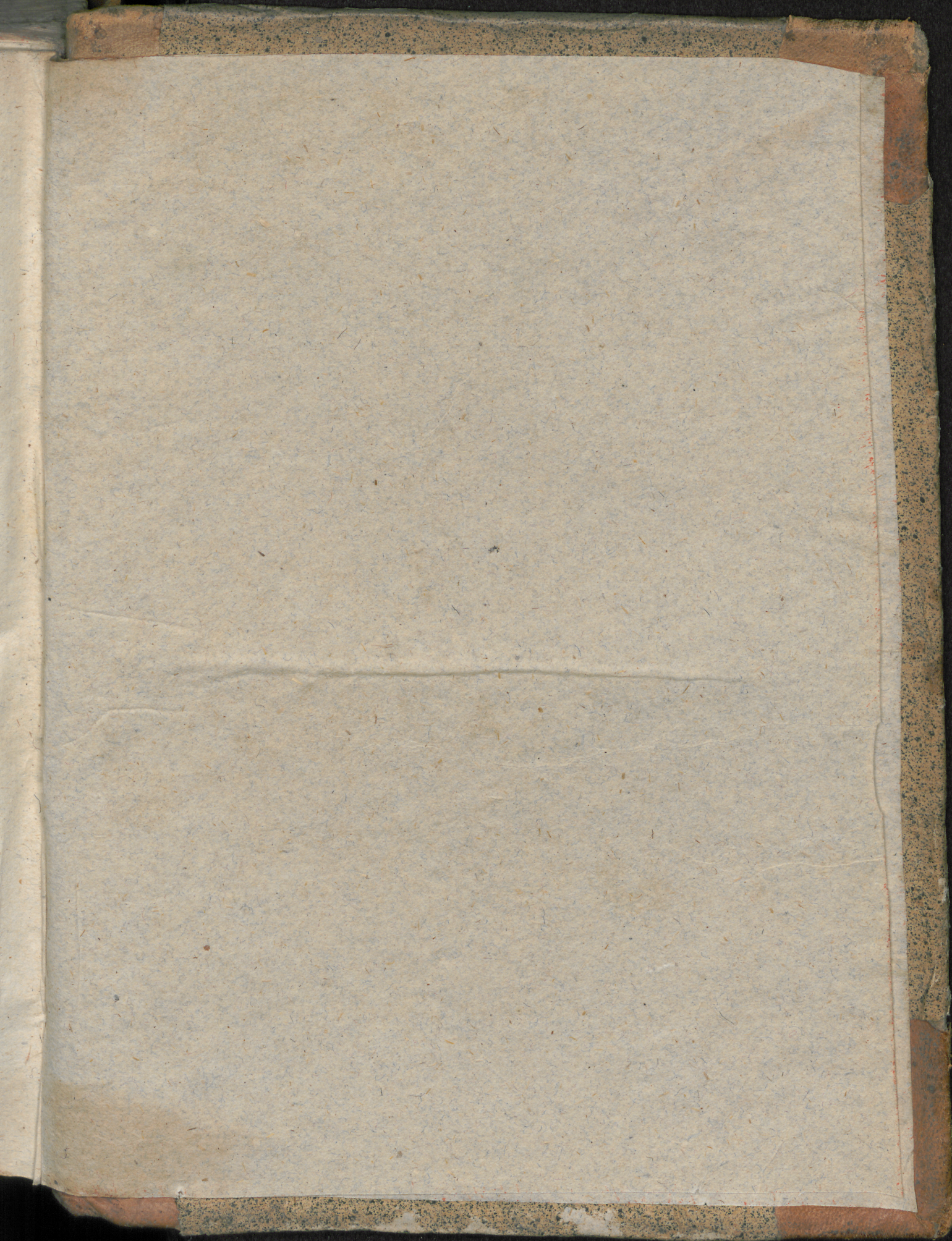
XVIII.

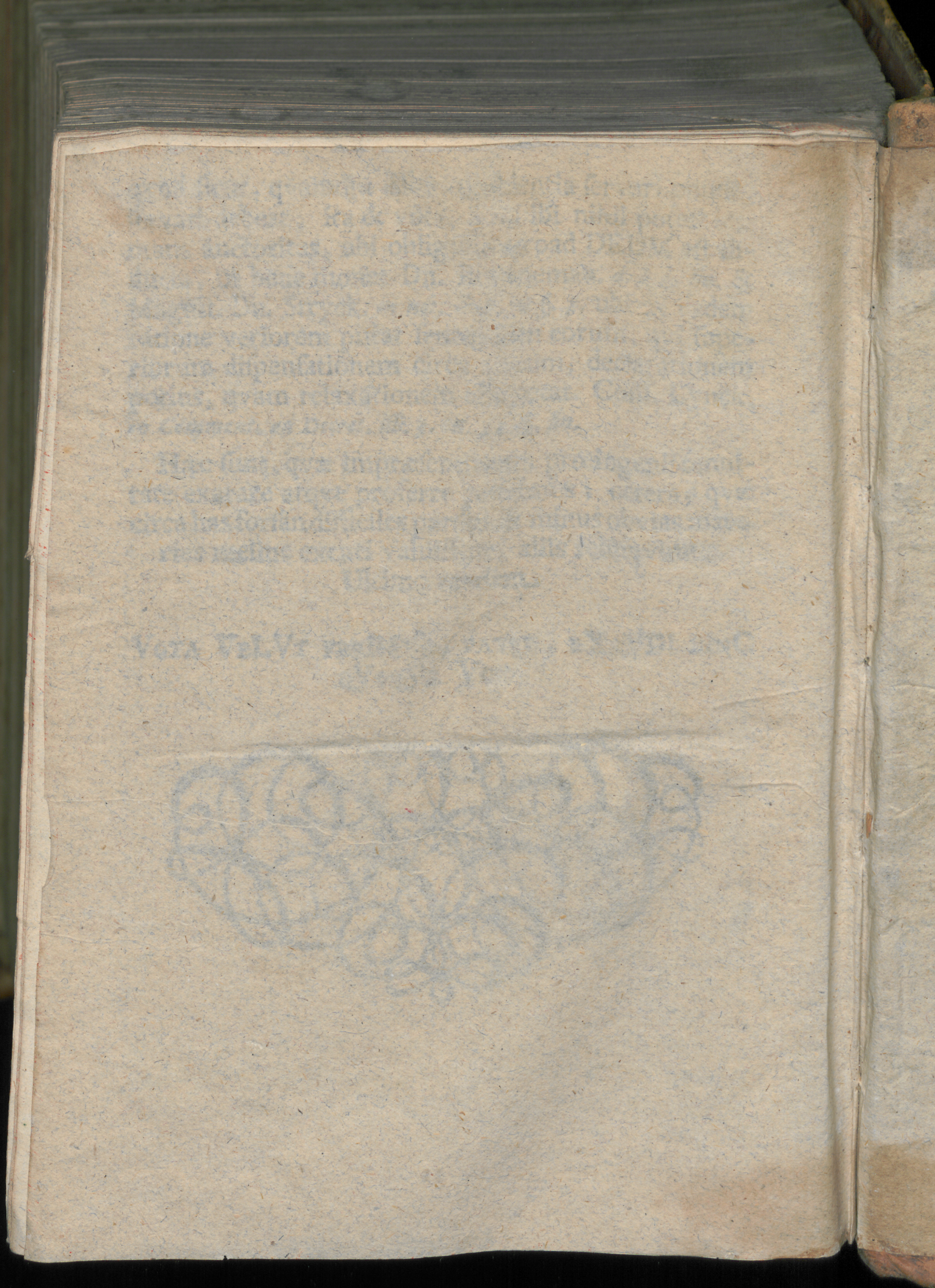
An in causis feudalibus appelletur intra decendium? Aff.

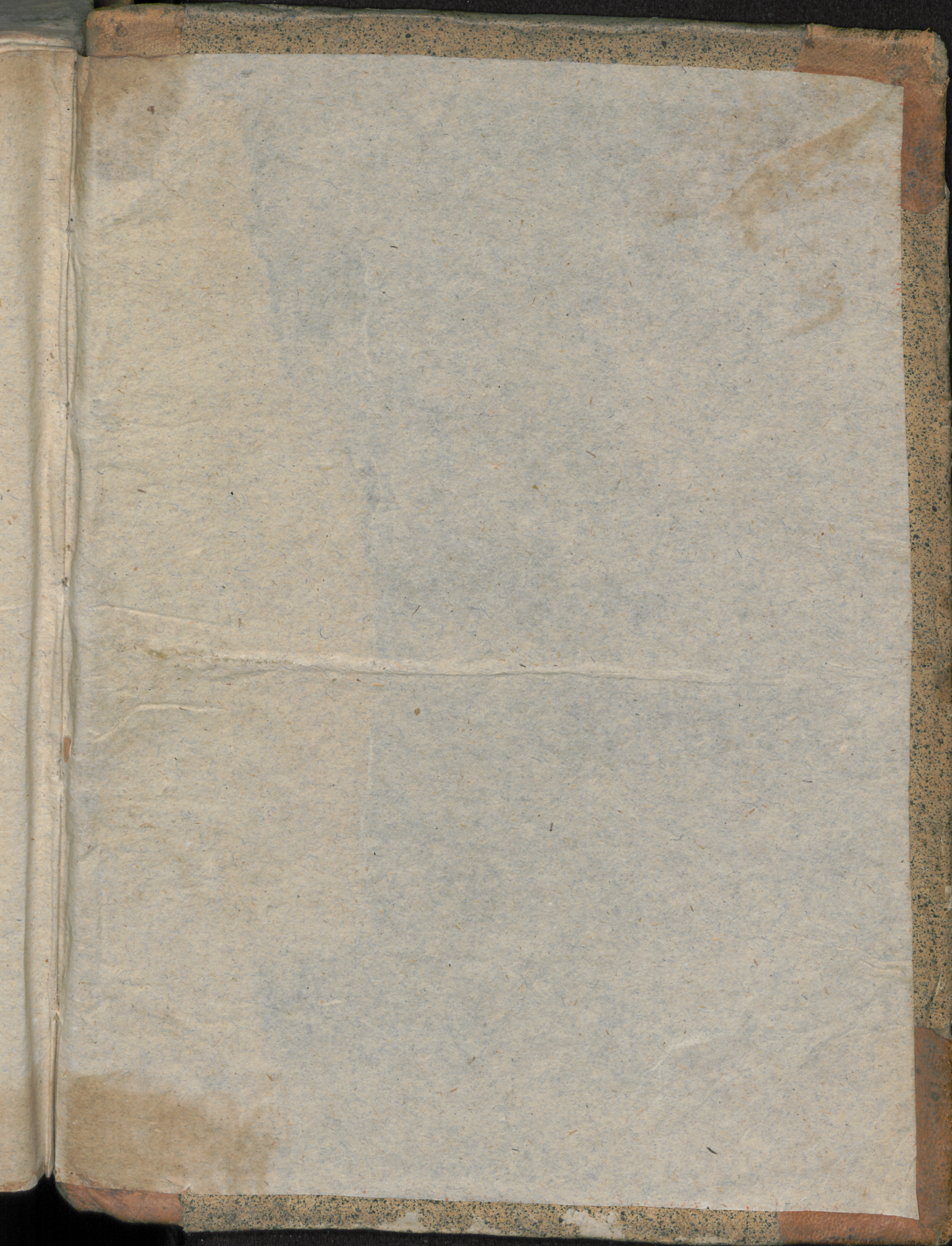
Non enim habemus hoc in articulo decisionem in jure feudali claram, ideoq. standum juri communi. c. un. de feud. cognit. 2. F. 1. Curt. in tract. feud. part. 7. n. 33. quem refert & sequitur Geil. 1. obs. 139. n. 3. Ainer. in process. histor. part. 1. cap. 16. obs. 1. n. 9. & seqq. Mynsing. cent. 5. obs. 5.

Ad text. in c. un. S. fin. quo temp. mil. invest. 1. F. 22. Respondet Vigel in meth. feud. cap. 3.

quæst. 3. reg. 2.

Hæc sunt, quæ
tate exarare atque
circa has forsitan
rias melius ex

VOTA VELVT

conscientia servari potest,
quia ibi nihil potest hu-
atio quoad DEUM est in-
Brunneman. d. 1. §. fin. &
ibid. ad §. 8. ubi ex eadem
tentiam eorum, qui supe-
ca votum, declarationem
esse putat. Conf. Lynck.
ii. 34. §. fin.

tiarum pro ingenii tenui-
potuimus; cetera, quæ
tim, & minus obvias mate-
rent, aliis relinquimus.
andem.

PATER, EXAUDI HINC
VOTA!